

СХВАЛЕНО

Загальними зборами

трудового колективу

Інституту педагогіки НАПН України,

протокол № 1 від 5 березня 2020 р.;

Вченою радою Інституту,

протокол № 3 від 27 лютого 2020 р.

**СТРАТЕГІЯ
РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ ПЕДАГОГІКИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
НА 2020–2025 РОКИ**

З М І С Т

ПЕРЕДМОВА	5
I. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТУ ПЕДАГОГІКИ НАПН УКРАЇНИ	7
II. ОСНОВНА ЧАСТИНА	20
2.1. Загальні положення.....	20
2.2. Місія, візія, базові цінності, правові засади та статутні завдання Інституту педагогіки НАПН України.....	21
2.3. Пріоритети розвитку Інституту педагогіки НАПН України.....	23
2.4. Завдання і шляхи реалізації пріоритетів розвитку.....	25
III. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ	28
ДОДАТОК: Орієнтовні щорічні індикатори розвитку Інституту педагогіки НАПН України.....	30
СПИСОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ ДЖЕРЕЛ	34

ПЕРЕДМОВА

У сучасному глобалізованому світі якісних змін зазнали вимоги до фахівця-професіонала як мобільної й конкурентоспроможної особистості, яка є інтелектуально розвиненою, духовно багатою, морально стійкою і здатна творчо розв'язувати нагальні проблеми й виробничі завдання. З огляду на це вивиснується роль якісної загальної середньої освіти як одного з визначальних чинників подальшого особистісного, творчого й професійного розвитку людини.

Пріоритетним завданням розбудови України як суверенної європейської держави є вироблення стратегій розвитку національної системи освіти, перед якою постають нові виклики. Держава й громадянське суспільство потребують конкретних кроків щодо гарантування ефективної та справедливої освіти, спрямування її на розвиток учнівства й формування компетентностей, які забезпечать успішну самореалізацію в майбутній освітній і професійній діяльності.

Випускник закладу загальної середньої освіти зіштовхується у дорослому життєвому середовищі з реальністю, у якій технологічні нововведення випереджують соціальні інновації. Це зумовлює динаміку соціальних трансформацій, характерних для сучасного суспільства, у якому особливе місце відведено цінностям інновацій, змін і прогресу. Знання, ідеї і технології в сучасному світі оновлюються настільки швидко, що намагатися озброїти ними здобувачів освіти на все життя неможливо. Саме тому пріоритетом Нової української школи є підготовка відповідальних, освічених, творчих, активних і підприємливих громадян, патріотів, спроможних побудувати потужну державу й конкурентоспроможну економіку.

Основними зовнішніми та внутрішніми викликами української освіти є: недостатній рівень фінансування; незадовільне матеріально-технічне забезпечення закладів загальної середньої освіти; бюрократизація системи

управління освітою; невідповідні новим реаліям зміст освіти й методики його реалізації.

Розв'язання окреслених проблем оновлення української загальної середньої освіти можливо здійснити лише шляхом докорінного й системного реформування її з урахуванням кращого вітчизняного досвіду й досвіду найуспішніших країн світу.

Ключовими напрямками модернізації загальної середньої освіти, на які спрямовує свої зусилля Інститут педагогіки НАПН України, є:

оновлення її змісту, спрямування його на формування ключових компетентностей як підґрунтя для успішної самореалізації випускника в суспільстві, його подальшій освітній і професійній діяльності;

розроблення і впровадження інноваційних педагогічних технологій і методик навчання;

підвищення кваліфікації педагогічних працівників, спроможних максимально реалізувати свій творчий потенціал і самостійно вдосконалювати фаховий рівень упродовж усього періоду активної професійної діяльності.

Науковці Інституту спрямовують свою увагу на розв'язання проблем наукового обґрунтування модернізаційних змін в освіті, створення Державних стандартів, освітніх програм, підручників та іншої продукції навчально-методичного забезпечення нового покоління. Особливої ваги набуває експериментальна апробація новітніх дидактичних систем і навчальної продукції, яку видають державним коштом.

Важливе місце серед завдань Інституту посідає питання употужнення аксіологічного складника освіти. Адже зміст і характер освітнього процесу визначає духовна й морально-психологічна культура молоді. Беручи курс на нову школу, варто пам'ятати, що вона має бути школою високої української культури. Тому в системі загальнолюдських цінностей важливо не знівелювати цінності національні.

Розбудова загальної середньої освіти неможлива без науково-методичної консультативної підтримки, яку системно забезпечує Інститут педагогіки як одна з провідних установ Національної академії педагогічних наук України.

Тож очевидно, що Інститут педагогіки як ключова науково-дослідна установа в умовах трансформаційних змін в освіті також потребує подальшої розбудови й модернізації, здійсненню якої має слугувати Стратегія його розвитку на 2020-2025 рр.

Стратегію розроблено згідно з положеннями міжнародних документів та чинного українського законодавства щодо функціонування науково-освітньої галузі України.

Стратегії складається з:

- *передмови;*
- *загальної характеристики діяльності Інституту педагогіки НАПН України;*
- *основної частини, де визначено мету Стратегії, місію, візію, базові цінності, правові засади та статутні завдання Інституту педагогіки НАПН України в умовах нових суспільних викликів; пріоритети розвитку, завдання та шляхи їх реалізації;*
- *очікуваних результатів.*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТУ ПЕДАГОГІКИ НАПН УКРАЇНИ у 2010-2019 рр.

Інститут педагогіки Національної академії педагогічних наук України є державною науково-дослідною установою, заснованою у 1926 році як Український науково-дослідний інститут педагогіки (з 1955 року – Науково-дослідний інститут педагогіки УРСР) та підпорядкованою в 1992 році Академії педагогічних наук України (Постанова Кабінету Міністрів України від 16 червня 1992 року № 335).

У своїй діяльності Інститут керується Конституцією України, законами України “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про наукову і науково-технічну експертизу”, “Про освіту”, «Про загальну середню освіту», “Про вищу освіту”, іншими законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, Статутом Національної академії педагогічних наук України, Статутом Інституту педагогіки НАПН України, рішеннями Загальних зборів та постановами Президії НАПН України.

Діяльність Інституту здійснюється відповідно до пріоритетних напрямів наукових досліджень у галузі психолого-педагогічних наук та враховує стан і здобутки сучасної вітчизняної педагогічної науки, основні тенденції розвитку науки й освіти в країні й у світі, актуальні запити освітньої практики, які органічно корелюють з ідеями, закладеними в законодавчо-нормативних документах щодо наукової, інноваційної та освітньої діяльності.

Основні завдання Інституту педагогіки НАПН України полягають у реалізації державної політики у царині загальної середньої освіти, проведенні наукових досліджень і забезпеченні їх реального впливу на розвиток загальної середньої освіти, здійсненні експертиз освітнього законодавства та нормативних документів, підготовці керівних, наукових, науково-педагогічних і педагогічних кадрів освіти та забезпеченні випереджувального розвитку наук про освіту, презентації й поширенні нових знань в освітньо-науковій сфері, у науково-методичному супроводі інноваційної освітньої діяльності в системі загальної середньої освіти.

Наукову структуру Інституту формують 17 відділів, а саме: історії та філософії освіти, порівняльної педагогіки, дидактики, початкової освіти, навчання української мови та літератури, навчання мов національних меншин та зарубіжної літератури, навчання іноземних мов, суспільствознавчої освіти, навчання географії та економіки, біологічної, хімічної та фізичної освіти, інтеграції змісту загальної середньої освіти,

технологічної освіти, профільного навчання, математичної та інформатичної освіти, економіки та управління загальною середньою освітою, інновацій та стратегій розвитку освіти, моніторингу та оцінювання якості загальної середньої освіти.

За період 2010-2019 рр. *успішно завершено 70 науково-дослідних робіт* (34 фундаментальних, 36 прикладних). Фундаментальні й прикладні дослідження здійснені за такими основними напрямками: «Філософія освіти. Методологія, теорія, історія освіти і педагогіки», «Розвиток світової і національних освітніх систем», «Якість освіти. Інформаційне освітнє середовище», «Педагогіка і психологія освітнього процесу», «Повна загальна середня освіта. Спеціалізована освіта», «Управління та економіка освіти», «Теорія і методика шкільного навчання».

Найвагомішими результатами наукових досліджень та діяльності Інституту педагогіки в 2010-2019 роках є такі.

Розроблення концептуальних засад формування змісту освіти і результатів навчання, що реалізуються в Державних стандартах освіти й дидактичному забезпеченні. Науковці Інституту брали участь у розробленні Державного стандарту початкової середньої освіти (2011 р.) та Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти (2011 р.), які вирізняються орієнтованістю змісту освіти і результатів навчання на формування ключових і предметних компетентностей учнів, розширення можливостей щодо індивідуалізації й диференціації навчального процесу за рахунок варіативного освітнього компонента. Відповідний період наукових досліджень (2011-2018 рр.) був зосереджений на розробленні науково обґрунтованих концептуальних засад дидактико-методичного супроводу компетентнісно орієнтованого навчання.

З 2018 року в рамках реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти Інститут педагогіки виконує завдання щодо нормативного, дидактичного, науково-методичного забезпечення функціонування української школи на істотно оновлених

методологічних засадах. Дидактико-методичний супровід компетентнісно орієнтованого навчання в початковій школі втілено в Державному стандарті початкової освіти, типових освітніх програмах для 1–2-х і 3–4-х класів закладів загальної середньої освіти, створених під керівництвом О. Я. Савченко; методичних рекомендаціях щодо викладання навчальних предметів у початковій школі; науково обґрунтованому й експериментально апробованому дидактико-методичному забезпеченні.

Державний стандарт базової середньої освіти, у робочій групі з розроблення проєкту якого є співробітники Інституту педагогіки НАПН України, передбачає навчання впродовж двох циклів – 5-7 і 8-9 класи.

Нині розпочалася робота над розробленням проєкту Державного стандарту профільної середньої освіти.

До основних результатів виконаних досліджень, які відзначаються достатньою науковою новизною, слід віднести розроблені й обґрунтовані:

концепції: фундаменталізації змісту освіти в старшій школі в умовах профільного навчання; прогнозування розвитку загальної середньої освіти; реалізації лінгвокультурологічного підходу до навчання мов і літератур етнічних меншин; змісту освітньої галузі «Суспільствознавство»; реалізації компетентнісного підходу в навчанні математики в основній школі; географічної освіти в основній і старшій школі; проєктування змісту посібників елективних курсів з іноземних мов для старшої профільної школи України; концепції компетентнісно орієнтованого навчання іноземних мов учнів початкової школи;

дидактико-методичні засади: організації освітнього середовища в умовах компетентнісно орієнтованого навчання молодших школярів; уроку як основної організаційної форми навчання в початковій школі в контексті компетентнісного підходу; навчання української мови та літератури в школі; проєктування предметного змісту біологічної і хімічної, географічної, інформатичної, математичної, технологічної, фізичної освіти в школі; формування змісту профільного навчання в єдності його варіативної й

інваріантної складових; використання форм і методів інтерактивного навчання української мови учнів початкової школи; інтеграції природничо-наукової освіти в школі; сучасного підручника для школи; виявлення навчальних здібностей учнів на основі тесту загальної навчальної компетентності; реалізації педагогічних технологій в умовах профільного навчання; функціонування опорних закладів освіти в умовах децентралізації освіти, оцінювання ефективності державно-громадського децентралізованого управління опорними закладами освіти; процедури державної підсумкової атестації у формі зовнішнього незалежного оцінювання випускників гімназії;

моделі: освіти сталого розвитку «Довкілля», фундаменталізації змісту гуманітарних і природничих предметів у старшій школі в умовах профільного навчання; формування ціннісно-сміслових орієнтацій старшокласників; компетентнісно орієнтованих уроків різних навчальних предметів у початковій школі; добору й реалізації змісту навчальних предметів освітньої галузі «Технології»; профільного навчання іноземної мови учнів 10-11 класів; компетентнісно орієнтованого навчання іноземних мов учнів початкової школи; управління закладом загальної середньої освіти; комплексного оцінювання інноваційного розвитку закладу загальної середньої освіти; соціально-профорієнтаційної орієнтації в умовах профільного навчання; організації управління опорними закладами освіти різної структури та її субмоделі;

дидактичні умови: формування комунікативної компетентності учнів; упровадження профільного навчання в опорних школах освітнього округу; проектування освітнього середовища гімназії, його складових на засадах особистісно орієнтованого підходу;

технології: формування в учнів основної школи проектно-технологічної компетентності; управління розвитком освітніх систем; оцінювання якості освіти на основі компетентнісного підходу; профільного навчання;

методики: формування в учнів початкової школи ключової компетентності «уміння вчитися»; мовної, мовленнєвої, соціокультурної, соціальної, читацької, математичної, здоров'язбережувальної, природознавчої компетентностей; компетентісно орієнтованого навчання української мови, української літератури, історії й правознавства, інформатики учнів основної школи; компетентісно орієнтованого навчання математики, фізики та астрономії старшокласників; формування лінгвокультурологічної компетентності учнів у процесі навчання мов національних меншин; оцінювання шкільних підручників; ефективної взаємодії вчителя й учня в процесі соціально-професійної орієнтації; педагогічного проєктування індивідуальної траєкторії професійного становлення старшокласників у процесі соціально-професійної орієнтації; навчання української мови учнів ліцею на рівні стандарту; методики навчання української літератури учнів ліцею на засадах діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентісного підходів; зміст, методи і прийоми навчання мов та літератур національних меншин у ліцеї на засадах компетентісного підходу; компетентісно орієнтованої історичної та громадянської освіти в ліцеї; компетентісно орієнтованого навчання економіки та географічних курсів економічного спрямування в гімназії та в ліцеї; компетентісно орієнтованого навчання біології, хімії та фізики; компетентісно орієнтованого навчання інформатики в ліцеї на рівні стандарту.

Крім змістового й навчально-методичного забезпечення всіх рівнів загальної середньої освіти, в Інституті виконуються дослідження з оцінювання інноваційної діяльності закладів освіти, розробляються організаційно-педагогічні засади діяльності закладів освіти й освітніх округів, механізми їх громадсько-державного управління на основі теорії активних систем, проводяться порівняльно-педагогічні дослідження освітніх систем закордоння. За результатами історико-порівняльних досліджень

розроблено рекомендації щодо використання вітчизняного й світового перспективного досвіду в умовах модернізації національної освіти.

За результатами завершених у 2010-2019 рр. науково-дослідних робіт **підготовлено і впроваджується 361 видання**: 1 проєкт Державного стандарту освіти, 2 типові освітні програми, 16 концепцій, 35 монографій, 17 методичних рекомендацій, 110 посібників, 42 навчальних програм, 96 підручників, 41 навчальний посібник, 1 словник, 99% підготовленої продукції розміщено в Електронній бібліотеці НАПН України.

Для впровадження результатів наукових досліджень широко використовуються можливості науково-практичних заходів: міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференцій, симпозіумів, семінарів, круглих столів та інших заходів. Кожен захід супроводжується підготовкою й виданням матеріалів і або тез доповідей.

Упродовж 2010-2019 рр. Інститут був організатором і співорганізатором проведення **779 науково-практичних заходів різних рівнів**, зокрема міжнародних. Загальна кількість заходів, у яких взяли участь наукові працівники Інституту, – 3165, зокрема понад 700 міжнародних. Близько 70% заходів – конференції, решту становлять симпозіуми, форуми, круглі столи, педагогічні читання, з'їзди, конгреси, семінари, майстер-класи, вебінари.

Найвагоміші з-поміж них – міжнародна науково-практична конференція «Проблеми сучасного підручника», міжнародна науково-практична конференція «Педагогічна компаративістика», науково-практична конференція «Зміст і технології шкільної освіти», науково-практична онлайн-конференція «Учені НАПН України – українським учителям».

Оперативному висвітленню результатів наукових досліджень сприяють **фахові видання**, у яких Інститут педагогіки є засновником (три видання) або співзасновником (шість видань). Наукові видання Інституту зареєстровано в міжнародній системі CrossRef (DOI: 10.32405/2411-1317). Вони індексуються в наукометричних базах.

Науковий доробок співробітників Інституту педагогіки за 2010-2019 рр. висвітлено у понад 7,5 тис. публікацій, із яких 41 – у виданнях, що індексуються в наукометричних базах Web of Science Core Collection та Scopus, понад 4 тис. – у вітчизняних наукових виданнях, які входять до переліку фахових видань України, а також понад 2,8 тис. тез та матеріалів конференцій.

Об'єктом особливої уваги в Інституті є *експериментальна перевірка результатів науково-дослідних робіт*, апробація пропонованих нововведень. Щороку науковці Інституту беруть участь пересічно в 20 педагогічних експериментах всеукраїнського рівня, що охоплюють 200-500 закладів освіти. Значну частину експериментів всеукраїнського рівня зосереджено на перевірці інноваційних підходів, які розробляються в процесі виконання НДР; під час експериментів здійснюються наукове консультування й дослідження стану методичної роботи вчителів, пошук шляхів розв'язання педагогічних і методичних проблем у заданих конкретних умовах.

Значущими для освітньої теорії і практики є такі експерименти:

1. «Розроблення і впровадження навчально-методичного забезпечення початкової освіти в умовах реалізації нового Державного стандарту початкової загальної середньої освіти», де передбачено апробацію концептуальних засад реформування початкової загальної освіти. До участі в експерименті залучено понад 100 закладів.

2. «Дидактико-методичне і навчальне забезпечення реалізації концептуальних засад реформування початкової загальної освіти», у якому закладено апробацію інтегрованої освітньої системи А. Д. Цимбалару для початкової школи. В експерименті задіяно понад 100 закладів.

3. «Розроблення і впровадження навчально-методичного забезпечення інтегрованого курсу «Природничі науки» для 10–11 класів закладів загальної середньої освіти», у якому визначається й апробується зміст навчально-методичного забезпечення інтегрованого курсу «Природничі

науки», розробленого під керівництвом Т. М. Засєкіної. В експерименті задіяно понад 100 закладів.

4. «Розроблення методичної системи навчання предметів природничо-математичного циклу на засадах компетентнісного підходу», де апробується компетентнісно орієнтована методика навчання предметів природничо-математичного циклу в основній і старшій школі, спрямована на формування ключових і предметних компетентностей учнів.

5. «Розроблення моделі багатoproфільного ліцею як школи нового типу на засадах компетентнісного підходу», під час якого експериментується інноваційна модель багатoproфільного ліцею як закладу нового типу, що надає освіту на засадах компетентнісного підходу, здійснюються апробація і впровадження навчально-методичного забезпечення, розробленого науковими співробітниками Інституту.

Масштабною є науково-експертна діяльність Інституту педагогіки. Упродовж 2010-2019 років науковцями Інституту як провідними експертами в галузі загальної середньої освіти розглянуто і внесено пропозиції до більш ніж 60 законодавчих та нормативних актів, підготовлено й надано органам державної влади понад 40 інформаційно-аналітичних матеріалів. Це, зокрема, пропозиції щодо оновлення Державної цільової соціальної програми підвищення якості природничо-математичної освіти, проєктів Законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», парламентських слухань і засідань Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України, нормативних документів Міністерства освіти і науки України з актуальних проблем розвитку науки і освіти тощо.

У 2015 році науковці інституту взяли участь у громадському проєкті з підготовки науково-аналітичної доповіді щодо проблем удосконалення змісту загальної середньої освіти. Об'єктами аналізу змісту загальної середньої освіти було вибрано державні стандарти початкової, базової і

повної загальної середньої освіти, затверджені постановами Кабінету Міністрів України; типові навчальні плани для загальноосвітніх навчальних закладів I-III ступенів, затверджені наказами МОН України; чинні навчальні програми з предметів інваріантного складника Базового навчального плану, схвалені МОН України; підручники з цих предметів, рекомендовані МОН України для використання в навчальному процесі. Зроблені висновки й пропозиції стали підґрунтям для системної реформи загальної середньої освіти.

Науковці Інституту беруть активну участь у діяльності експертних груп з оцінювання ефективності діяльності наукових установ, в експертній раді з педагогічних наук Департаменту атестації кадрів вищої кваліфікації МОН України, в Галузевій експертній раді 01 «Освіта/Педагогіка» Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, експертизі дисертаційних робіт у складі спеціалізованих вчених рад, експертній раді з літературної та видавничої діяльності Українського культурного фонду, роботі редакційних рад фахових видань; співпрацюють з Українським центром оцінювання якості освіти, Державною службою якості освіти, Інститутом модернізації змісту освіти, Інститутом освітньої аналітики; щороку беруть участь у роботі комісій, що здійснюють експертизу завдань зовнішнього незалежного оцінювання, освітніх програм закладів освіти, навчально-методичної літератури, електронних засобів навчання; розробляють інструментарій оцінювання й експертизи, анкети, опитувальники тощо; надають пропозиції щодо процедур здійснення зазначених експертиз.

Важливою особливістю установи є стабільність наукових колективів структурних підрозділів, які репрезентують наукові школи, що формувалися упродовж всього часу існування Інституту педагогіки.

В Інституті педагогіки НАПН України створено *потужні наукові школи* в галузі педагогічної науки, які очолювали видатні українські вчені: з початкової освіти – Н. Ф. Скрипченко, з дидактики – О. Я. Савченко, В. О. Онищук, з методик шкільних навчальних предметів – О. М. Біляєв,

М. В. Богданович, О. І. Бугайов, Н. М. Буринська, Н. Й. Волошина, С. У. Гончаренко, О. С. Дубинчук, В. М. Плахотник, І. Ф. Тесленко, О. Р. Мазуркевич, М. П. Откаленко, В. І. Помагайба, А. Й. Сиротенко й інші.

Нині їх традиції продовжують: наукова школа теорії та методики навчання географії (лідер академік О. М. Топузов), наукова школа теорії та методики навчання математики (лідер академік М. І. Бурда), наукова школа теорії та методики навчання фізики (лідер академік О. І. Ляшенко), наукова школа інтеграції змісту освіти (лідер академік В. Р. Ільченко) наукова школа історії педагогіки (лідер член-кореспондент Н. П. Дічек), наукова школа «Освітня компаративістика» (лідер член-кореспондент О. І. Локшина), наукова школа теорії та методики навчання суспільствознавчих дисциплін (лідер член-кореспондент О. І. Пометун), наукова школа «Управління розвитком освіти» (лідер Л. М. Калініна), наукова школа теорії та методики навчання хімії (лідер Л. П. Величко), наукова школа теорії та методики навчання української мови (лідер Н. Б. Голуб), наукова школа теорії та методики навчання української літератури (лідер Т. О. Яценко).

Значна увага приділяється підготовці наукових кадрів вищої кваліфікації. З 2016 року розпочато підготовку докторів філософії у галузі знань «01 Освіта».

Нині в Інституті педагогіки діють дві спеціалізовані ради: Д 26.452.01 за спеціальностями: 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки; 13.00.09 – теорія навчання; Д 26.452.05 за спеціальностями: 13.00.02 – теорія та методика навчання (географія); 13.00.02 – теорія та методика навчання (хімія); 13.00.02 – теорія та методика навчання (біологія).

Освітню діяльність Інституту педагогіки розширено завдяки новому виду активності – підвищенню кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів освіти у сфері післядипломної освіти для осіб з вищою освітою за спеціальностями за спеціальністю «013 Початкова освіта», «014.01 Середня освіта (Українська мова і література)», «014.15. Середня освіта (Природничі науки)».

Славетна і тривала історія Інституту педагогіки сприяла не лише накопиченню наукового досвіду, а й утвердженню *традицій*, напрацьованих роками. Сьогодні Інститут, шануючи традиції, водночас ініціює й нові, а саме:

2014 року започатковано серпневі вебконференції. До їх проведення, за ініціативи Інституту педагогіки, залучено не лише науковців Інституту, а й співробітників інших установ академії, які в онлайн-режимі діляться науково-методичними напрацюваннями з широким колом учасників. Відеозапис усіх виступів зберігається на ютуб-каналі Інституту педагогіки;

З 2015 р. започатковано відкритий Всеукраїнський конкурс на здобуття іменних премій відомих учених, які працювали в Інституті педагогіки й зробили вагомий внесок у розвиток вітчизняної педагогічної науки (за номінацією «Історія педагогіки» – імені Я. Мамонтова, «Дидактика» – імені В. Помагайби, «Методики навчання» – імені С. Гончаренка).

2015 року започатковано нове фахове видання – «Український педагогічний журнал». Інтенсифіковано роботу із включення фахових видань Інституту до міжнародних реферативних та наукометричних баз.

2016 року організовано відділ міжнародних зв'язків та наукової співпраці, вагомим результатом якого стало здобуття гранту на модуль «Україна – ЄС: транскультурні порівняння в освітніх дослідженнях» за напрямом Жана Моне програми «Еразмус+»; укладання угод про співпрацю; закордонне стажування.

Наукова й освітня діяльність Інституту педагогіки широко відома у міжнародних наукових колах. Налагоджено співпрацю з освітніми закладами Німеччини, Польщі, Чехії, Румунії, Китайської народної республіки, Молдови, Білорусі, Азербайджану, Узбекистану. У 2019 році Інститутом педагогіки НАПН України укладено угоду про наукову співпрацю з RezekneAcademyof Technologies (Латвія, м. Резекне), Меморандум про співпрацю з авторизованим міжнародним екзаменаційним центром Cambridge Assessment English Authorized Exam Centre.

Сучасний стан розвитку педагогіки й суміжних наук потребує оновленої інформації енциклопедичного рівня, яка охоплює широкий реєстр понять, термінів, які відображають освіту як цілісний феномен, що розвивається. Це спонукало науковців Інституту педагогіки упродовж 2019 року працювати над оновленням і підготовкою **нового видання «Енциклопедії освіти»**.

Позитивну динаміку розбудови науково-дослідної роботи в Інституті педагогіки підтверджено результатами аналізу основних індикаторів розвитку згідно зі Стратегією розвитку Національної академії педагогічних наук України на 2016-2022 роки.

Результати наукової діяльності співробітників Інституту здобули визнання педагогічної громадськості й держави. Наукових співробітників інституту **відзначено Державними преміями України в галузі освіти**: за розроблення змісту і науково-методичного забезпечення початкової освіти (академіки О. Я. Савченко, Н. М. Бібік, М. С. Вашуленко; 2011 р.), за підготовку циклу підручників з фізики для загальноосвітніх навчальних закладів (академік О. І. Ляшенко; 2012 р.).

Низка ідей і підходів, здобутих під час виконання досліджень, утілюється спільно з Міністерством освіти і науки України в нормативному й дидактичному забезпеченні шкільної освіти. Це такі як:

концепції профільного навчання (2014 р.) й концепції середньої загальноосвітньої школи України (2016 р.), провідні положення яких втілено в Концепції Нової української школи (2016 р.);

навчальні програми для основної та старшої профільної школи;

навчальні програми для поглибленого вивчення окремих предметів у 8-9 класах;

підручники для 1-11 класів.

Уперше в історії вітчизняного підручникотворення, спільно з МОН України, було організовано семінари-інструктажі експертів, підготовлено інструктивно-методичні матеріали, презентації й посібники, що реалізують

нові наукові підходи в галузі оцінювання якості підручника й орієнтовані на критерії відповідності цілям і завданням Нової української школи, що стало вагомим практичним результатом упровадження розроблених концептуальних засад компетентнісно орієнтованої навчальної книги.

Окремо слід відзначити внесок науковців Інституту у формування національного фонду шкільних підручників. Щороку авторськими колективами наукових співробітників Інституту розробляються підручники й навчально-методичні комплекти нового покоління.

Так, лише впродовж 2017-2019 рр. підготовлено 83 найменувань підручників:

2017 р. 16 для 9 класу;

2018 р. 10 – для 1 класу, 3 – для 5 класу, 18 – для 10 класу;

2019 р. 11 – для 2 класу, 4 – для 5 класу, 2 – для 6 класу, 1 – для 9 класу, 3 для 10 класу, 15 – для 11 класу.

Спільно з МОН України проведено моніторингові дослідження освітніх досягнень учнів 5 і 10 класів (2013 р), учнів початкової школи (2017 р), розроблено збірники для державної підсумкової атестації (2013 р.); започатковано серію навчальних посібників «Перевірка предметних компетентностей» (2015 р.).

Аналітика, моніторинг, результативність наукових досліджень, прогнозування інноваційних змін та відповідальність за якість роботи, – це ключові позиції, якими сьогодні керуються в роботі адміністрація й наукові співробітники Інституту педагогіки НАПН України.

II. ОСНОВНА ЧАСТИНА

2.1. Загальні положення

Мета Стратегії розвитку Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України на 2020–2025 роки – подальше утвердження установи як провідного національного науково-дослідного центру інноваційного розвитку загальної середньої освіти та збільшення внеску

Інституту в розроблення її науково-методичного супроводу відповідно до нових суспільних викликів.

**2.2. Місія, візія, базові цінності, правові засади
та статутні завдання Інституту педагогіки НАПН України**

Місія Інституту – сприяти становленню й розвитку інноваційної особистості на основі здійснення і впровадження результатів актуальних і перспективних досліджень у галузі загальної середньої освіти.

Візія Інституту – національний центр у галузі інноваційного розвитку загальної середньої освіти в Україні.

Базові цінності Інституту:

- людиноцентризм,
- розвиток особистості,
- гуманізм,
- демократизм,
- якість,
- інноваційність,
- прогностичність,
- академічна свобода,
- академічна доброчесність,
- академічна культура,
- академічна мобільність,
- самоврядність,
- лідерство,
- партнерство,
- відкритість.

Правові засади та статутні завдання Інституту педагогіки НАПН України визначено в законах України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», інших актах законодавства щодо наукової, освітньої та інноваційної діяльності, Статутом Національної академії педагогічних наук України та

Статутом Інституту з урахуванням сучасних тенденцій розвитку міжнародного освітньо-наукового простору.

У структурі Інституту педагогіки НАПН України функціонують наукові відділи, які забезпечують виконання наукових досліджень, затверджених за результатами конкурсного відбору.

Кадровий склад Інституту НАПН України формують (становлять) завідувачі відділів, головні, провідні, старші наукові співробітники, наукові й молодші наукові співробітники.

Інститут педагогіки НАПН України здійснює теоретичне і методичне забезпечення функціонування й розвитку системи загальної середньої освіти в Україні.

Основні статутні завдання Інституту: проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень, виконання державних цільових програм, спрямованих на розв'язання актуальних теоретичних, методологічних і практичних проблем науки про освіту, педагогіки й загальної середньої освіти; здійснення дослідно-експериментальної діяльності та науково-методичного супроводу дослідно-експериментальної роботи закладів освіти, авторських шкіл, педагогічних лабораторій; розроблення й упровадження наукової, навчальної, науково-виробничої, довідкової продукції (видань) з науки про освіту, педагогіки й проблематики загальної середньої освіти; здійснення наукових досліджень на замовлення законодавчих і виконавчих органів державної влади, установ і закладів системи освіти, інших юридичних і фізичних осіб; розроблення державних стандартів загальної середньої освіти, концепцій, програм розвитку освіти й педагогічної науки в Україні; здійснення науково-педагогічної експертизи документів у галузі науки й освіти; педагогічне прогнозування; підготовка науково-методичних рекомендацій і впровадження результатів науково-педагогічних досліджень в освітній і суспільній діяльності; підготовка й атестація здобувачів вищої освіти кваліфікаційних рівнів магістра, доктора філософії, доктора наук та надання інших освітніх послуг; здійснення спеціалізації, перепідготовки,

стажування та підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних і наукових працівників за програмами післядипломної освіти й освіти дорослих з наданням відповідних документів установленого зразка; створення й забезпечення діяльності спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій та присудження наукових ступенів в установленому законодавством порядку; підтримка талановитих молодих науковців, сприяння їхньому творчому зростанню й забезпечення діяльності ради молодих учених; співпраця із закладами всіх типів і форм власності в системі освіти України й закордоння; участь у проєктах і програмах міжнародного співробітництва освітньо-культурного змісту й спрямування; організація і проведення наукових і науково-практичних конференцій, симпозіумів, семінарів різних напрямів педагогічної науки й практики, популяризація досягнень педагогічної науки в Україні та за її межами; представництво української педагогічної науки і практики на міжнародному рівні, презентація результатів наукових досліджень на міжнародних наукових форумах, у засобах масової інформації, організація науково-практичних заходів за участі іноземних фахівців, обмін спеціалістами на договірній основі; здійснення видавничої діяльності (випуск наукової, навчальної й науково-виробничої літератури, фахових видань, інформаційних вісників, бюлетенів), створення електронного освітнього науково-інформаційного ресурсу, заснування фахових періодичних видань, часописів, збірників наукових праць, офіційного вебсайту; налагодження зв'язків і співпраці з науковими установами й закладами освіти за кордоном, міжнародними організаціями і фондами з питань освіти, науки про освіту, педагогіки та укладання відповідних угод; сприяння розвитку й збереженню наукової інфраструктури Інституту.

Реалізація місії, візії, цінностей, правових засад і статутних завдань Інституту здійснюється за пріоритетами розвитку та шляхом виконання відповідних завдань.

2.3. Пріоритети розвитку Інституту педагогіки НАПН України

- національне лідерство в галузі інноваційного розвитку загальної середньої освіти України та її науково-методичного супроводу;
- вплив Інституту на державну політику й громадську думку щодо пріоритетів та перспектив загальної середньої освіти;
- аналітична й експертна підтримка державної політики, формування експертного середовища в галузі загальної середньої освіти;
- позитивний імідж та авторитет установи в суспільстві;
- світовий рівень найвагоміших результатів фундаментальних і прикладних наукових досліджень;
- інтеграція до Європейського освітнього й наукового простору;
- співпраця на вітчизняному й міжнародному рівнях, зокрема із закладами освіти різних рівнів, науковими установами України та за її межами, участь наукових працівників установи в редакційних колегіях наукових видань, що індексуються в наукометричних базах даних;
- якість і прогностичність наукових досліджень, їх практичне спрямування відповідно до суспільних запитів, зокрема Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, пріоритетних напрямів (тематики) наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок Національної академії педагогічних наук України;
- науково методичний супровід професійної діяльності вчителя в умовах інноваційного розвитку освіти в Україні;
- партнерська взаємодія з громадськими освітніми організаціями, органами громадського самоврядування здобувачів освіти, батьківської громадськості, місцевих спільнот;
- акумуляція й обмін сучасними педагогічними технологіями і методиками в спільнотах прогресивної педагогічної громадськості;
- публікаційна та винахідницька активність;

- проєктний підхід щодо організації наукових досліджень, розширення джерел фінансування, зокрема із позабюджетних джерел (міжнародних грантів і програм, Національного фонду досліджень України, конкурсних науково-технічних програм тощо;
- диджиталізація науково-організаційної та науково дослідної діяльності;
- утвердження інноваційного дослідника проблем педагогічної науки та шкільної практики;
- комерціалізація результатів наукових досліджень, зокрема через укладання договорів про передавання прав на об'єкти права інтелектуальної власності,
- модернізація і трансформація Інституту як сучасної наукової установи: оптимізація структурних підрозділів; забезпечення організаційної цілісності; посилення корпоративної культури; кадрове забезпечення та підвищення наукового професійного рівня працівників; зміцнення матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

2.4. Завдання і шляхи реалізації пріоритетів розвитку

Системний моніторинг тенденцій розвитку й запитів загальної середньої освіти в національному, європейському та світовому контекстах, потреб школи і вчителя як носія інноваційного розвитку освіти, попиту на науковий супровід освітніх послуг.

Підготовка та широке оприлюднення іміджевої інформації про наукову діяльність Інституту педагогіки.

Забезпечення інноваційного характеру прикладних досліджень у процесі формування їх, надання переваги дослідженням, результатів яких потребує освітня практика.

Розвиток конкурсних і програмно-цільових засад планування науково-дослідних робіт.

Розширення спектру наукових досліджень з проблем формування та науково-методичного забезпечення реалізації змісту основних освітніх

галузей, зокрема через перспективну тематику науково-дослідної роботи та відповідне удосконалення організаційної структури Інституту.

Розроблення й запровадження в Інституті системи менеджменту якості наукових досліджень, формування чітких критеріїв і показників якості результатів досліджень.

Реорганізація структурних підрозділів за результатами систематичного моніторингу якості наукових досліджень.

Диджиталізація процесів документообігу та прийняття управлінських рішень.

Запровадження гнучкої системи матеріального стимулювання наукових співробітників відповідно до їхнього внеску в науково-інноваційну діяльність Інституту.

Активне залучення молодих науковців до процесу планування досліджень, розроблення найбільш актуальних проблем педагогічної науки та шкільної практики. Розгортання діяльності створеної в Інституті Ради молодих учених як органу, що координує їх роботу. Формування нової генерації наукових співробітників. Посилення взаємодії вченої ради та ради молодих учених.

Розвиток корпоративної культури наукової діяльності, забезпечення умов для ефективного здійснення наукових досліджень.

Удосконалення системи наукової взаємодії між структурними підрозділами Інституту й окремими науковими співробітниками. Моніторинг оптимальності термінів доведення інформації та її опрацювання і зворотного зв'язку.

Реалізація програми професійного розвитку наукових співробітників. Підвищення професійного рівня наукових співробітників, зокрема через налагодження системи партнерського стажування, постійно діючі семінари;

Удосконалення рівня володіння державною мовою співробітниками Інституту; досягнення високого рівня грамотності в оформленні документів, наукових праць, у міжособистісному й діловому спілкуванні.

Підвищення англомовної компетентності співробітників до рівня, що забезпечує академічну мобільність у світовому освітньому просторі відповідно до напрямку професійної діяльності, та сприяння її розвитку через створення умов для вивчення іноземної мови із залученням відповідних фахівців. Забезпечення організації стажування в закордонних установах-партнерах.

Розширення участі наукових співробітників у складі консультативно-дорадчих органів, робочих груп по всій вертикалі управління загальною середньою освітою.

Розроблення системи заходів із розвитку проєктної діяльності наукових колективів Інституту та конкретні кроки щодо участі в міжнародних проєктах. Залучення Інституту до вітчизняних та міжнародних наукових проєктів, що реалізуються на грантовій основі. Участь у спільних проєктах із закордонними партнерами.

Збільшення кількості публікацій наукових працівників установи у вітчизняних фахових виданнях і закордонних наукових журналах з високим імпаکت-фактором. Продовження роботи із входження науково педагогічних видань Інституту у вітчизняні та міжнародні наукометричні бази.

Запровадження практики публікацій спільно із зарубіжними авторами. Розширення міжнародної співпраці, збільшення кількості міжнародних наукових об'єднань (академій, асоціацій, товариств), у роботі яких бере участь Інститут.

Сприяння розробленню українських наукометричних баз даних.

Популяризація наукового доробку Інституту в освітянському середовищі, підтримка часописів, орієнтованих на вчителя.

Посилення співпраці з закладами вищої освіти. Участь працівників Інституту в магістерських програмах педагогічних університетів. Залучення найбільш здібних випускників до науково-дослідної роботи.

Інтеграція науковців Інституту педагогіки НАПН України у професійні об'єднання/спільноти.

Забезпечення широкого представлення й популяризації результатів наукових досліджень у засобах масової інформації та в електронних ресурсах з метою позиціювання Інституту в суспільстві як національного центру із інноваційного розвитку загальної середньої освіти.

Забезпечення доступності напрацювань Інституту як для вітчизняної, так і для міжнародної наукової спільноти, зокрема через розміщення завершених наукових праць в електронних базах.

Забезпечення інтеграції Інституту педагогіки та закладів освіти різних рівнів. Залучення освітніх та інших установ і організацій, де відбулася успішна апробація результатів досліджень і напрацювань Інституту педагогіки, до підготовки інформаційних та аналітичних матеріалів.

Налагодження наукових комунікацій з МОН України, зокрема через взаємне представництво.

Посилення співпраці з громадськими організаціями, формування громадської думки щодо значущості результатів діяльності Інституту.

Ініціювання вдосконалення нормативно-правової бази, форм і методів здійснення наукових досліджень та науково-освітніх послуг, організації фінансування науково-дослідних робіт та документообігу згідно з положеннями нового нормативно-правового забезпечення (Закон України «Про вищу освіту», Закон України «Про загальну середню освіту», Закон України «Про наукову та науково-технічну діяльність»).

III. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Утвердження Інституту педагогіки НАПН України в суспільстві як провідного національного науково-дослідного центру із інноваційного розвитку загальної середньої освіти. Формування та підтримка позитивного іміджу Інституту.

Підвищення наукового потенціалу, організаційної спроможності Інституту педагогіки НАПН України щодо реалізації його місії, візії, базових цінностей, правових засад і статутних завдань.

Посилення впливу Інституту на державну політику й громадську думку щодо пріоритетів та перспектив загальної середньої освіти, збалансування співпраці з Міністерством освіти і науки України, громадськими освітніми організаціями.

Поглиблення зв'язку з практикою, інтеграція Інституту педагогіки із закладами освіти різних рівнів.

Ефективне функціонування системи менеджменту якості як умова посилення прогностичності та практичної значущості наукових досліджень, відповідності їх результатів сучасним запитам суспільства.

Розширення співпраці з міжнародними науковими об'єднаннями, підвищення академічної мобільності фахівців Інституту педагогіки. Якісно новий рівень реалізації проєктної діяльності, міжнародної співпраці та інтеграція до Європейського освітньо-наукового простору.

Оптимізація структурних підрозділів зі збереженням організаційної цілісності Інституту для здійснення цілісних досліджень системи загальної середньої освіти, що потребує акумуляції у відділах фахівців з дослідження психології освітнього процесу, дошкільної освіти, мистецької, здоров'язбережувальної, фізкультурної освітніх галузей.

Розбудованість дослідно-експериментальної бази наук про освіту, педагогіки і психології, зокрема спрощення процедури надання статусу експериментального закладам освіти різних типів і рівнів, де мають проходити експериментальну перевірку освітні, педагогічні та психологічні інновації.

**Орієнтовні індикатори
розвитку Інституту педагогіки НАПН України**

<i>№</i>	<i>Назва індикатора розвитку</i>	<i>Рік</i>
1. Якість досліджень і розробок та результативність їх упровадження		
1.1	Середній індекс цитувань наукових співробітників Інституту педагогіки	
1.2	Середній імпакт-фактор наукових видань, засновником і співзасновником яких є Інститут педагогіки	
1.3	Кількість видань (у т.ч. неперіодичні збірники наукових праць) Інституту педагогіки, які входять до наукометричних баз даних	
1.4	Середній індекс цитувань (Індекс Гірша) видань (у т.ч. неперіодичні збірники наукових праць) Інституту педагогіки, які входять до наукометричної баз даних Google Scholar	
1.5	Кількість збірників, підготовлених за матеріалами констатувальних зрізів, моніторингових та соціологічних досліджень, проведених під час виконання науково-дослідних робіт	
1.6	Кількість освітніх моделей, педагогічних технологій, розроблених науковими співробітниками Інституту педагогіки	
1.7	Кількість організацій України, у яких відбулося фактичне впровадження результатів досліджень і розробок, що привело до конкретної інновації	
1.8	Кількість освітніх та інших установ і організацій, де відбулася успішна апробація результатів досліджень і напрацювань наукових співробітників Інституту педагогіки	
2. Вплив на державну освітню і наукову політику та громадську думку щодо вирішення актуальних проблем гуманітарної сфери суспільного життя		
2.1	Кількість нормативно-правових актів, ухвалених за ініціативи/участі експертів Інституту педагогіки НАПН України	
2.2	Кількість програм, репортажів, виступів у ЗМІ про діяльність Інституту педагогіки НАПН України	
2.3	Кількість вебсайтів, сторінок у соціальних мережах «Фейсбук», що діють у системі відділів Інституту педагогіки НАПН України	

<i>№</i>	<i>Назва індикатора розвитку</i>	<i>Рік</i>
2.4	Кількість публікацій про діяльність Інституту педагогіки НАПН України у друкованих ЗМІ та мережі інтернет	
2.5	Кількість науковців Інституту педагогіки в агентствах, експертних радах, комісіях, комітетах, робочих групах тощо	
2.6	Кількість науковців Інституту педагогіки, які є членами редакційних рад і колегій наукових періодичних видань, що входять до Переліку наукових фахових видань України	
2.7	Кількість зарубіжних періодичних видань, у яких наукові співробітники Інституту педагогіки НАПН України є членами редакційних рад і колегій	
2.8	Відсоток недержавного фінансування	
3. Дослідницький потенціал науковців		
3.1	Середній вік наукових співробітників Інституту педагогіки	
3.2	Відсоток штатних працівників за основним місцем роботи	
3.3	Відсоток керівників наукових підрозділів підвідомчих наукових установ та університету з науковим ступенем доктора наук віком до 45 років	
3.4	Відсоток керівників наукових підрозділів підвідомчих наукових установ та університету з науковим ступенем доктора наук віком 45-60 років	
3.5	Відсоток докторів і кандидатів наук від кількості штатного за основним місцем роботи наукового персоналу	
3.6	Відсоток здобувачів ступеня доктора філософії і доктора наук від загальної чисельності наукових працівників за основним місцем роботи	
3.7	Середнє значення конкурсу на вступ в аспірантуру/докторантуру	
3.8	Кількість захищених аспірантів/докторантів	
3.9	Кількість спеціалізованих учених рад і спеціальностей, за якими захищаються дисертації	
3.10	Кількість наукових шкіл	
4. Конкурентоспроможність, імідж у суспільстві та освітньо-науковому просторі		
4.1	Кількість публікацій наукових співробітників Інституту педагогіки НАПН України у зарубіжних виданнях (включаючи матеріали конференцій)	
4.2	Відсоток публікацій у зарубіжних виданнях (включаючи матеріали конференцій) із загальної кількості публікацій наукових співробітників Інституту педагогіки НАПН України	
4.3	Кількість публікацій англійською та іншими мовами	
4.4	Відсоток публікацій англійською та іншими мовами від загальної кількості публікацій працівників наукових співробітників Інституту педагогіки НАПН України	

<i>№</i>	<i>Назва індикатора розвитку</i>	<i>Рік</i>
4.5	Кількість публікацій у виданнях, які входять до наукометричних баз даних	
4.6	Відсоток публікацій у виданнях, які входять до наукометричних баз даних	
4.7	Кількість публікацій у виданнях, які входять до наукометричних баз даних Scopus та Web of Science	
4.8	Відсоток від загальної кількості публікацій у виданнях, які входять до наукометричних баз даних Scopus та Web of Science	
4.9	Кількість видань, засновником і співзасновником яких є Інститут педагогіки НАПН України	
4.10	Кількість видань Інституту педагогіки НАПН України, заснованих із зарубіжними партнерами	
4.11	Кількість неперіодичних наукових видань (збірники наукових праць, матеріалів конференцій, семінарів, круглих столів тощо), виданих науковими відділами Інституту педагогіки НАПН України	
4.12	Кількість структурованих докторських програм із подвійними дипломами (спільно із зарубіжними партнерами)	
4.13	Кількість міжнародних освітніх та наукових проєктів	
4.14	Кількість учених – членів іноземних академій, міжнародних наукових товариств	
4.15	Кількість учених, які беруть участь у міжнародній експертній діяльності	
4.16	Кількість учених, які виїжджали за кордон з метою стажування, навчання, підвищення кваліфікації, викладацької роботи, проведення наукових досліджень	
4.17	Кількість зарубіжних видань, у яких учені беруть участь як рецензенти	
4.18	Кількість наукових заходів, організованих спільно із зарубіжними партнерами	
4.19	Кількість зарубіжних наукових заходів, у яких науковці Інституту педагогіки взяли участь	
4.20	Кількість членів НАН України та національних галузевих академій наук серед працівників НАПН України за основним місцем роботи	
4.21	Кількість отриманих державних нагород, премій, відзнак	
5. Упровадження результатів наукових досліджень та експериментальних розробок		
5.1	Кількість опублікованих наукових, навчальних, практичних, науково-методичних і методичних праць у процесі виконання виконаних досліджень	
5.2	Кількість підручників, навчальних та практичних посібників із грифом МОН України	

<i>№</i>	<i>Назва індикатора розвитку</i>	<i>Рік</i>
5.3	Кількість наукових, навчальних, практичних, науково-методичних і методичних праць, опублікованих спільно з педагогічними працівниками вітчизняних і зарубіжних навчальних закладів	
5.4	Кількість завантажень наукових праць, які розміщено в електронній бібліотеці НАПН України	
5.5	Кількість завантажень наукових праць, які розміщено в електронній бібліотеці Інституту педагогіки НАПН України	
5.6	Кількість закладів освіти з апробації й експериментальної перевірки наукових результатів	

СПИСОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ ДЖЕРЕЛ

1. Стратегія «Європа 2020». [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/documents/eurobulletin/eurobulet_04_2010_uk.pdf.
2. Цілі розвитку тисячоліття. Україна: 2000-2015. Національна доповідь. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.idss.org.ua/monografii/2015%20MDG%20Ukr%20Report%20DRAFT.pdf>.
3. Рамкова програма Європейського Союзу з наукових досліджень та інновацій «Горизонт 2020». [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.fp7-ncp.kiev.ua/assets/Horizont_2020/HORIZON-20201.pdf.
4. Національна доктрина розвитку освіти у XXI столітті. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>.
6. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/848-19>.
7. Закон України «Про освіту». [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>.
8. Закон України «Про загальну середню освіту». [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/651-14>.
9. Закон України «Про вищу освіту». [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
10. Закон України «Про позашкільну освіту». [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1841-14>.
11. Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2623-14>.
12. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» 8 вересня 2011 року № 3715-VI зі змінами, внесеними згідно із

Законом № 5460-VI від 16.10.2012. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>.

13. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG). К.: ТОВ “ЦС”, 2015. – 32 с. Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG).– К.: CS Ltd., 2015. – 32 p. [Електронний ресурс]. Режим доступу:http://www.britishcouncil.org.ua/sites/default/files/standards-and-guidelines_for_qa_in_the_ehea_2015.pdf.

14. International Standard Classification of Education: Fields of education and training 2013 (ISCED-F 2013). [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-fields-of-education-training-2013.pdf>.

15. International Standard Classification of Education: Fields of education and training 2013 (ISCED-F 2013)– Detailed field descriptions. [Електронний ресурс].Режим доступу: <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-f-detailed-field-descriptions-en.pdf>.